

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1128/2563

พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการโจทก์ นาย ส. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 358, ป.อ. มาตรา 75, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78,
พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 142

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยทั้งสองกับพวกใช้อาวุธปืนยิงกราดไปที่บริเวณบ้านทั้งจุดที่ผู้เสียหายทั้งสามยืนและนั่งอยู่ในครั้งแรกจนถึงจุดที่หลบซ่อนอยู่ภายในตัวบ้าน จำเลยทั้งสองย่อมเล็งเห็นผลได้ว่ากระสุนปืนอาจถูกผู้เสียหายทั้งสามหรือบุคคลอื่นภายในบ้านได้ แม้กระสุนปืนจะไม่ถูกผู้ใด การกระทำของจำเลยทั้งสองก็ถือได้ว่ามีความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นแล้ว และเมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่าช่วงเวลาที่จำเลยทั้งสองกับพวกมีเรื่องกับผู้เสียหายที่ 2 จนถึงช่วงเวลาเกิดเหตุ มีระยะเวลาห่างกันประมาณ 2 ชั่วโมง จึงหาใช่เป็นเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกระชั้นชิดไม่ แต่เป็นเหตุการณ์ที่ขาดตอนไปแล้ว ดังนั้นการที่จำเลยทั้งสองกับพวกตระเตรียมอาวุธปืนเพื่อใช้ในการกระทำความผิดมาล่วงหน้าและนัดหมายกับพวกไปรวมตัวกันที่สถานบริการน้ำมันเพื่อจะไปที่บ้านที่เกิดเหตุเพราะยังขุนเคื่องอยู่ ซึ่งเมื่อจำเลยทั้งสองไปถึงบ้านที่เกิดเหตุก็ได้ใช้อาวุธปืนยิงเข้าไปในบ้านทันทีโดยมีการวางแผนและตระเตรียมไว้ล่วงหน้า จำเลยทั้งสองจึงมีความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 83, 91, 289, 358 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ วรรคกลาง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ประกอบมาตรา 80, 358 (ที่ถูกลบ มาตรา 358 (เดิม)) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคหนึ่งและวรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ขณะกระทำความผิดจำเลยทั้งสองอายุ 17 ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษลงคนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 ประกอบมาตรา 18 วรรคสาม ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 25 ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและฐานร่วมกันมีอาวุธปืนของผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มิใช่และใช้ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานร่วมกันมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 6 เดือน ฐานร่วมกันพา

อาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุกคนละ 6 เดือน
คำให้การขึ้นสอบสวนของจำเลยทั้งสองเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษ
ให้คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดย
ไตร่ตรองไว้ก่อน คงจำคุกคนละ 16 ปี 8 เดือน ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับ
ใบอนุญาต คงจำคุกคนละ 4 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ
โดยไม่ได้รับใบอนุญาต คงจำคุกคนละ 4 เดือน รวมจำคุกคนละ 16 ปี 16 เดือน อาศัยอำนาจตาม
พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553
มาตรา 142 (1) ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยทั้งสองไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชนเขต 10 จังหวัดสมุทรปราการ มีกำหนดขั้นต่ำคนละ 2 ปี ขึ้นสูงคนละ 3 ปี
หากจำเลยทั้งสองมีอายุครบ 24 ปีบริบูรณ์ แล้วยังไม่ได้รับการฝึกอบรมครบกำหนดระยะเวลา
ขั้นต่ำ ให้ส่งตัวจำเลยทั้งสองไปจำคุกยังเรือนจำตามกำหนดระยะเวลาฝึกอบรมขั้นต่ำที่เหลือตาม
พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553
มาตรา 142 วรรคท้าย รับอาวุธปืน ซองกระสุนปืน และปลอกกระสุนปืนของกลาง จำเลยทั้งสอง
อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษาคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษาแก้เป็นว่า ฐาน
ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์เมื่อลดมาตราส่วนโทษลงกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75
จำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 6 เดือน ลดโทษให้คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา
78 แล้ว คงจำคุกคนละ 4 เดือน เมื่อรวมโทษจำคุกในความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ ตาม
คำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุกคนละ 12 เดือน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี
นับแต่วันที่อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์ให้จำเลยทั้งสองฟัง ให้คุ้มครองประพฤติด
ของจำเลยทั้งสองไว้ตลอดระยะเวลาดังกล่าว โดยให้จำเลยทั้งสองไปรายงานตัวที่ศูนย์ให้คำปรึกษา
แนะนำและประสานการประชุมของศาลชั้นต้นเพื่อรับคำปรึกษาแนะนำจากนักจิตวิทยา 4 เดือน
ต่อครั้งตลอดระยะเวลาที่คุ้มครองประพฤติด ห้ามจำเลยทั้งสองคบหาสมาคมกับบุคคลผู้ม
ีความประพฤติดีและผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกประเภท ห้ามจำเลยทั้งสองเข้าไปยังสถานที่
เรีงมย์หรือเที่ยวเตร่ในยามวิกาลและห้ามจำเลยทั้งสองเกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติดหรือสิ่งมีเนมาทุก
ประเภท ยกฟ้องโจทก์ในความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน นอกจากที่แก้
ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้องขณะที่นายเฉลิมพล
ผู้เสียหายที่ 1 นายณรงค์ชัย ผู้เสียหายที่ 2 และนายสมพร ผู้เสียหายที่ 3 นั่งดื่มสุราและพูดคุยกัน
อยู่ที่โต๊ะหินอ่อนบริเวณหน้าบ้านซึ่งอยู่ภายในรั้วบ้านของผู้เสียหายที่ 1 มีกลุ่มวัยรุ่นประมาณ 8 คน
ซึ่งมีจำเลยทั้งสองรวมอยู่ด้วยขับและซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ประมาณ 4 คัน มาจอดบริเวณ
หน้าบ้านของผู้เสียหายที่ 1 แล้วยิงปืนมาที่บ้านผู้เสียหายที่ 1 หลายนัดเป็นเหตุให้กระสุนปืนถูก
รถกระบะของผู้เสียหายที่ 1 ที่ 2 และประตูหน้าบ้านของผู้เสียหายที่ 1 ได้รับความเสียหาย
ต่อมาวันที่ 26 พฤษภาคม 2559 จำเลยทั้งสองมอบตัวต่อเจ้าพนักงานตำรวจพร้อมมอบอาวุธปืน
ขนาด .38 จำนวน 1 กระบอก พร้อมซองกระสุนปืน 1 อัน และอาวุธปืนขนาด 9 มม. 1 กระบอก
พร้อมซองกระสุนปืน 1 อัน แก่เจ้าพนักงานตำรวจเป็นของกลาง ผลการตรวจพิสูจน์ปรากฏว่าอาวุธ
ปืนดังกล่าวทั้งสองกระบอกเป็นอาวุธปืนที่คนร้ายใช้กระทำความผิดในวันเกิดเหตุ ขึ้นสอบสวน
จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพข้อหาร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดย
ไม่ได้รับใบอนุญาต ร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร

และร่วมกันทำให้เสียชีวิต แต่ให้การปฏิเสธข้อหาร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน สำหรับความผิดฐานร่วมกันมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ร่วมกันมีอาวุธปืนของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ใช้ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตและร่วมกันทำให้เสียชีวิต คู่ความไม่ได้ฎีกาความผิดดังกล่าวจึงเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยทั้งสองร่วมกับพวกพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนหรือไม่ เห็นว่า ผู้เสียหายที่ 1 และที่ 3 เบิกความสอดคล้องต้องกันว่าในขณะที่กลุ่มคนร้ายขับรถจักรยานยนต์มาจอดและใช้อาวุธปืนยิงนัดแรกนั้น ผู้เสียหายทั้งสามยังยืนอยู่ที่บริเวณใต้สะพานซึ่งอยู่ภายในบ้านบริเวณด้านหน้าของบ้าน หลังจากเสียงปืนดังขึ้นนัดแรกแล้วผู้เสียหายทั้งสามจึงหลบใต้โต๊ะและคลานหลบเข้าไปอยู่ในห้องนอนของผู้เสียหายที่ 1 ซึ่งขณะนั้นยังมีเสียงปืนดังขึ้นอีกหลายนัด รวมเวลาประมาณ 1 นาที ซึ่งสอดคล้องกับที่พันตำรวจตรี ทรงพลและร้อยตำรวจเอก จตุพรเบิกความว่า จากการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุพบปลอกกระสุนปืนที่หน้าบ้านของผู้เสียหายที่ 1 จำนวน 42 ปลอก แม้ตามภาพถ่ายประกอบคดี และตามคำเบิกความของผู้เสียหายที่ 1 และที่ 3 พันตำรวจตรี ทรงพลและร้อยตำรวจเอก จตุพรได้ความเพียงว่ามีความเสียหายจากกระสุนปืนเกิดขึ้นที่รถกระบะของผู้เสียหายที่ 1 ที่ 3 และประตูบ้านเป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดได้รับบาดเจ็บและร้อยตำรวจเอก จตุพรเบิกความว่า รอยกระสุนปืนที่พบนั้นอยู่ที่บริเวณประตูเหล็กนอกบ้าน รั้วบ้าน ล้อด้านซ้ายและยางรถยนต์ และขณะเกิดเหตุกลุ่มคนร้ายอยู่ห่างจากผู้เสียหายทั้งสาม 5 เมตร และไม่มีสิ่งใดกีดขวางระหว่างผู้เสียหายทั้งสามกับกลุ่มคนร้ายก็ตาม แต่พฤติการณ์แห่งการกระทำของจำเลยทั้งสองที่ร่วมกับพวกใช้อาวุธปืนยิงเข้าไปในบ้านที่เกิดเหตุหลายนัด ในขณะที่ผู้เสียหายทั้งสามนั่งอยู่ที่โต๊ะนั่งเล่นภายในรั้วบ้าน และระยะห่างจากจุดที่กลุ่มของจำเลยทั้งสองกับพวกลงจากรถจักรยานยนต์และใช้อาวุธปืนยิงมาทางผู้เสียหายทั้งสามนั้น มีระยะไม่ไกลนักและเมื่อดูภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุที่แสดงร่องรอยวิถีกระสุนปืนแสดงว่าจำเลยทั้งสองกับพวกเล็งเห็นผลว่ากระสุนปืนที่ยิงย่อมจะกระจายรัศมีไปถูกผู้เสียหายทั้งสามได้ ประกอบกับการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุพบปลอกกระสุนปืนเป็นจำนวนถึง 42 นัด ตกอยู่ในที่เกิดเหตุและมีวิถีกระสุนปืนที่เล็งไปทางผู้เสียหายทั้งสามที่อยู่ใต้โต๊ะนั่งเล่นในรั้วบ้าน ซึ่งเวลาเกิดเหตุแม้จะเป็นช่วงเวลากลางคืนแต่ผู้เสียหายทั้งสามเบิกความว่าภายในบ้านมีแสงสว่างจากหลอดไฟและยังมีแสงไฟมาจากเสาไฟฟ้าที่อยู่หน้าบ้านรวมถึงแสงไฟจากบ้านข้างเคียง อันแสดงให้เห็นว่าจำเลยทั้งสองและพวกย่อมเห็นได้ว่าผู้เสียหายทั้งสามนั่งอยู่ในบ้านที่เกิดเหตุ ซึ่งจำเลยทั้งสองกับพวกไม่พอใจผู้เสียหายทั้งสามอยู่แล้วบ่งชี้ว่าจำเลยทั้งสองกับพวกยิ่งไปในทิศทางที่ผู้เสียหายทั้งสามอยู่ การที่จำเลยทั้งสองกับพวกใช้อาวุธปืนซึ่งเป็นอาวุธที่ร้ายแรงมีประสิทธิภาพในการทำลายสูงยิ่งเข้าไปในบ้านผู้เสียหายที่ 1 โดยรู้อยู่ว่าผู้เสียหายทั้งสามอยู่ในบ้าน หากกระสุนปืนถูกผู้เสียหายทั้งสามอาจเป็นอันตรายแก่ชีวิตได้ แต่เหตุที่ยิงไม่ถูกเนื่องจากหลังจากที่จำเลยทั้งสองกับพวกใช้อาวุธปืนยิงครั้งแรกแล้วผู้เสียหายทั้งสามหลบใต้โต๊ะและคลานไปหลบในห้องภายในตัวบ้านของผู้เสียหายที่ 1 แต่จำเลยทั้งสองกับพวกก็ยังคงใช้อาวุธปืนไล่กราดยิงตามไปยังจุดต่าง ๆ ที่ผู้เสียหายทั้งสามวิ่งหลบหนีรวมทั้งระดมยิงเข้าไปในตัวบ้านแสดงให้เห็นโดยชัดแจ้งว่าจำเลยทั้งสองกับพวกมีเจตนาฆ่าผู้เสียหายทั้งสามมิฉะนั้นแล้วคงไม่มีเหตุที่จำเลยทั้งสองจะต้องใช้อาวุธปืนไล่กราดยิงผู้เสียหายทั้งสามจนมีปลอกกระสุนปืนถึง 42 ปลอก และจากร่องรอยกระสุนปืนที่ตรวจพบ พบร่องรอยกระสุนปืนที่บริเวณล้อรถยนต์ กระบะ ตัวรถยนต์ รั้วบ้าน ผ่น

กำแพงในระดับศีรษะ และเหนือศีรษะโดยมีรอยกระสุนปืนตั้งแต่บริเวณด้านนอกตัวบ้าน บริเวณที่จอดรถ บริเวณที่ผู้เสียหายทั้งสามอยู่ขณะเกิดเหตุ และบริเวณใกล้ประตูชั้นในของบ้านซึ่งสอดคล้องกับคำเบิกความของร้อยตำรวจเอก จตุพร พนักงานสอบสวนที่เบิกความตอบที่ปรึกษากฎหมายจำเลยทั้งสองถามค้านว่า พบรอยกระสุนปืนมีความสูงจากพื้นประมาณ 1 เมตร แสดงให้เห็นถึงลักษณะการยิงปืนของจำเลยทั้งสองกับพวกว่าเป็นการยิงปืนไล่ตามทิศทางการหลบหนีของผู้เสียหายทั้งสามในลักษณะกระจายตัวตั้งแต่ระดับต่ำ กลางและสูง และเป็นการไล่ยิงกระดกระจายทั่วบริเวณบ้านเพื่อไม่ให้ผู้เสียหายทั้งสามหลบหนีวิธีกระสุนปืนได้ หากจำเลยทั้งสองมีเจตนาเพียงยิงผู้เสียหายทั้งสามจริง จำเลยทั้งสองย่อมทำได้โดยการยิงไปในทิศทางอื่นซึ่งไม่ใช่ทิศทางที่ผู้เสียหายทั้งสามอยู่ การที่จำเลยทั้งสองกับพวกใช้อาวุธปืนยิงกระดไปทั่วบริเวณบ้านทั้งจุดที่ผู้เสียหายทั้งสามยืนและนั่งอยู่ในครั้งแรกจนถึงจุดที่หลบซ่อนอยู่ภายในตัวบ้านเช่นนี้ จำเลยทั้งสองย่อมเล็งเห็นผลได้ว่ากระสุนปืนอาจถูกผู้เสียหายทั้งสามหรือบุคคลอื่นภายในบ้านได้ แม้กระสุนปืนจะไม่ถูกผู้ใด การกระทำของจำเลยทั้งสองก็ถือได้ว่ามีความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นแล้ว สำหรับความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนนั้น ข้อเท็จจริงได้ความว่าจำเลยทั้งสองกับพวกมีเรื่องกับผู้เสียหายที่ 2 ก่อนเกิดเหตุเวลาประมาณ 22 นาฬิกาของวันที่ 22 พฤษภาคม 2559 และเหตุการณ์ที่จำเลยทั้งสองกับพวกใช้อาวุธปืนไปยังผู้เสียหายทั้งสามที่บ้านของผู้เสียหายที่ 1 ในเวลา 0.30 นาฬิกา ของวันที่ 23 พฤษภาคม 2559 ซึ่งช่วงเวลาห่างกันประมาณ 2 ชั่วโมง จึงหาใช่เป็นเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกระชั้นชิดกันไม่ แต่เป็นเหตุการณ์ที่ขาดตอนไปแล้ว ดังนั้น การที่จำเลยทั้งสองกับพวกเตรียมอาวุธปืนเพื่อใช้ในการกระทำความผิดมาล่วงหน้าและนัดหมายกับพวกไปรวมตัวกันที่สถานบริการน้ำมันเพื่อจะไปที่บ้านที่เกิดเหตุ เพราะมีเหตุโกรธเคืองกับผู้เสียหายที่ 2 และยังชวนเคืองผู้เสียหายที่ 2 อยู่ มิใช่เข้ามาพบผู้เสียหายทั้งสามโดยบังเอิญแล้วเกิดทะเลาะวิวาทและทำร้ายทันทีในขณะนั้นจำเลยทั้งสองจึงมีโอกาสดิตถทบทวนล่วงหน้าก่อนจะกระทำความผิด เมื่อจำเลยทั้งสองกับพวกไปถึงบ้านผู้เสียหายที่ 1 ก็ใช้อาวุธปืนยิงเข้าไปในบ้านผู้เสียหายที่ 1 ทันทีโดยมีการวางแผนและเตรียมไว้ล่วงหน้า จำเลยทั้งสองจึงมีความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4), 80, 358 (เดิม) ประกอบมาตรา 83 อันเป็นการกระทำความผิดกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ขณะกระทำความผิดจำเลยทั้งสองมีอายุ 17 ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 ประกอบมาตรา 18 วรรคสาม จำคุกคนละ 16 ปี 8 เดือน คำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยทั้งสองเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกคนละ 11 ปี 40 วัน เมื่อรวมกับโทษจำคุกในความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษแล้ว เป็นจำคุก 11 ปี 8 เดือน 40 วัน ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยทั้งสองไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 10 จังหวัดสมุทรปราการ มีกำหนดขั้นต่ำคนละ 2 ปี ขึ้นสูงคนละ 3 ปี หากจำเลยทั้งสองมีอายุครบ 24 ปีบริบูรณ์แล้ว ยังไม่ได้รับการฝึกอบรมครบกำหนดระยะเวลาขั้นต่ำ ให้ส่งตัวจำเลยทั้งสองไปจำคุกตามกำหนดระยะเวลาฝึกอบรมขั้นต่ำที่เหลือตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและ

วิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 142 นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตาม
คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษ

องค์คณะ

นวนน้อย ผลทวี · อติศักดิ์ ปัตรวลี · กิจชัย จิตธารารักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1128/2563>